

● Mahir Başıpınar

Ah Benim Elbistan'ım

Yürekler yangın yeri, kâr etmiyor yağın kar,
Gece eksi yirmiler, üşütmez içler yakar.
Ne zaman küllenecek ne zaman durulacak,
Yüreklerin yarası kaç yılda sarılacak.
Ahh benim Elbistan'ım, söylesene ne oldu?
Enkazına yağın kar, sana kefen mi oldu?

Anneler bebeğim der, bebek anneyi arar,
Ortalık mahşer yeri, bu acı akla zarar.
Kimi feryat figan da kimi sessizce ağlar,
Yuvalar viran oldu, yarıldı koca dağlar.
Ahh benim Elbistan'ım, söylesene ne oldu?
Enkazına yağın kar, sana kefen mi oldu?

Şardağ mahsun perişan, kanat germedim diye,
İçten içe kaynarken, haber vermedim diye.
Pınarbaşı, kaynarca, bulandı en başından,
Afşin, Göksun kimseyi, görmüyor telaşından.
Ahh benim Elbistan'ım, söylesene ne oldu?
Enkazına yağın kar, sana kefen mi oldu?

Yıkıldı evler barklar, virane oldu bağlar,
Tüm Dünya yas içinde, başına kara bağlar.
Söndü bir bir ışıklar, yaşantı duruverdi,
Kör talih sillesini ansızın vuruverdi.
Ahh benim Elbistan'ım, söylesene ne oldu?
Enkazına yağın kar, sana kefen mi oldu?

Gurbete yol açıldı, boşaldı tek tek köyler,
Gitse de barınamaz, *Mahir* gurbette neyleyler.
Yıkılsa da memleket, tekrardan kuracağız,
Vatana sevdamızın mührünü vuracağız.
Ahh benim Elbistan'ım, söylesene ne oldu?
Enkazına yağın kar, sana kefen mi oldu?